

Als een pingpongspel. Zo beschouwt architect Claire van Biervliet de samenwerking met haar opdrachtgevers. Het resultaat van zo'n vriendschappelijke renovatiematch, twee samengevoegde huizen, laat zich bewonderen in Gent.

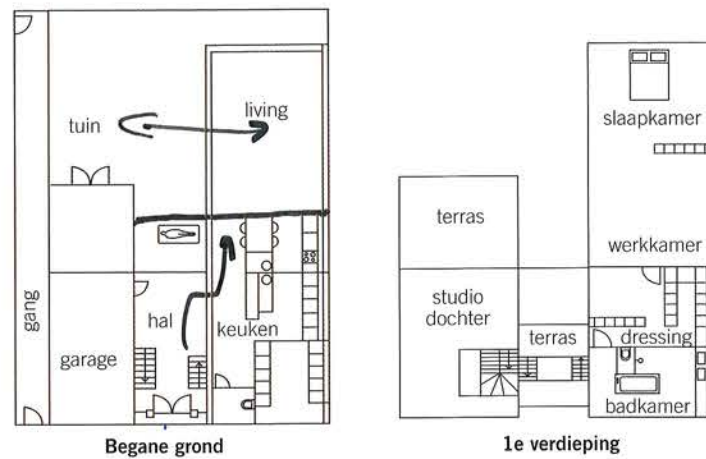
Productie **Rob Jansen** Fotografie **Sven Everaert** Tekst **Jan Willem Papo**

1 + 1 = één

2 ARBEIDERSWONINGEN WORDEN 1

Boven Ook in de badkamer ligt een vloer van eikenhout. De sculptuur werd gemaakt door Gilbert van Acker. **Onder** Bad Clarissa komt uit de collectie van Sphinx, kraan Tara Classic is een ontwerp van Sieger Design voor Dornbracht (Burgmans Agenturen). **Rechterpagina** In de slaapkamer creëerde de architect een 'lichtlijn' door achter de boekenplank verlichting in te bouwen.

Hoewel ze daar nadrukkelijk niet naar op jacht is, is duidelijk herkenbaar onder welke renovatieprojecten Claire van Biervliet haar handtekening heeft gezet. 'Ik herstel de reeds aanwezige bouwwerken in volle glorie en voeg daar hedendaagse elementen aan toe. De stijl van vandaag is niet mijn stijl. Ik pas laatmodernisme toe om een eigentijdse sfeer te creëren. Modernisme is een dankbaar middel om een ode te kunnen brengen aan het authentieke. Denk aan het strak lineaire waarvan Mondriaan een grondlegger is en aan de vlakken en diepte van Van Doesburg. De wetenschap dat vlakken dieper lijken te liggen doordat ze anders zijn van kleur. Architecten profiteren daar nog altijd van. We hebben niets zelf uitgevonden. Wij zijn niet meer dan een schakeltje in de geschiedenis.'

'Onjuiste' verhoudingen

Bij de indeling liet Van Biervliet zich vooral leiden door het licht. 'De living, eetruimte en keuken verdienen in dat opzicht de mooiste plek; een met licht én uitzicht. Wat ik ook belangrijk vind, is een duidelijk onderscheid tussen publiek en privé. De gangen, het toilet en de bergingruimtes mogen minder uitgelezen zijn wat sfeer en vormgeving betreft. Dat verklaart eveneens de sobere vormgeving van het trappenhuis; niet gezellig, wel imposant. En de beleving is immens. Het gekozen materiaal – rvs – is koud. Maar dat kon hier. Het is een gadget.' Van Biervliet, die een jaar in Rome woonde, verduidelijkt deze theorie met een voorbeeld. 'Ook in het Pantheon leidt een gewone passage de bezoekers richting de verblijfsruimte, die daardoor des te overweldigender overkomt. Een passage is maar een doorgang, deze mag 'onjuist' zijn van verhouding. Verder moeten de ruimtes vooral aangenaam zijn. Ik zal nooit een passerelle van glas in een gebouw creëren. Hier is het trappenhuis semitransparant. De structuur is voelbaar, terwijl men er zich intuïtief toch geborgen voelt. Het klinkt misschien heel theoretisch, toch is het juist een kwestie van boerenverstand.'

Op het moment doet Claire van Biervliet hoofdzakelijk renovaties: 'Daarbij gaat het om de ziel van een gebouw, niet om die van de architect. Ik hoef niet op de voorgrond te staan.' Renovaties geven haar bovendien de kans om een van haar stokpaardjes te berijden; namelijk van binnen naar buiten werken. 'Menig architect streeft naar een mooie gevel. Maar het gaat er toch om wat de mensen willen? Wat heeft het huis te bieden? Ik denk dat de gevel vanzelf mooi wordt als je binnen goed bezig bent. In die zin blijft mijn ervaring als meubelontwerper me achtervolgen. Ik houd bijvoorbeeld ook van antiek en probeer te voorkomen dat de architectuur dat antiek overvleugelt. Het is de kunst om een symbiose te vinden tussen hedendaagse luxe en vormgeving en authentieke ornamenten. Ze moeten elkaar respecteren en geenszins verloochenen.' Glimlachend: 'De mensen staan centraal, al is het nog zo design. Het sieraad van een huis, dat zijn de vrienden die het betreden.' ■

LICHT, LIJNENSPEL EN GEBORGENHEID:
DE **DRIE-EENHEID** VAN DE ARCHITECT

Doorkijk vanuit de entree naar de Bulthaup-keuken, waar een wengekleurige halfhoge kast het werkblad aan het oog onttrekt. De stalen lateien zijn origineel. **Rechterpagina** De bar loopt naadloos door in het werkblad. Hanglamp Tite werd ontworpen door Marc Sadler voor Foscarini (Horus International), de barkrukken komen van Calligaris. Op de vloer ligt vergrijsd eikenhout.

LIPSTICKRODE ACCENTEN OP VOORSPRAAK VAN DE BEWONERS

DE ONGEPELESTERDE MUUR REFEREERT
AAN DE **GESCHIEDENIS** VAN HET PAND

De rookhaard geblazen buitengevel in de huidige entree vormt een prachtig contrast met de moderne aluminium trap. Op de vloer ligt Belgisch hardsteen. Linkerpagina: Doorkijk vanuit de keuken naar de woonkamer met open haard. Aan de op maat gemaakte eettafel staan Linda-stoelen van Bontempi (Kees Biermans). De Lounge Chair met Ottoman werd ontworpen door Charles en Ray Eames (Vitra). De kunstwerken zijn van Pol de Doncker (links) en Jef van Bruggenhout.

DE GRIJZE MUUR BLEEK GEMÁÁKT VOOR
EEN SCULPTUUR VAN DE BEWONERS

